

Đào Thị Hải Ly

Cơn Ác Mộng

Tôi và hắn là hai đối thủ không đội trời chung! Tôi vô cùng sợ hắn, nói đúng hơn là sợ bộ lông vằn vèo "thời trang" nhiều màu sắc mà hắn "trưng

diện". Vâng! "Hắn" chính là sâu!

Tôi thề rằng nơi nào có hắn thì không thể có tôi (tất nhiên tôi dại gì mà đem thân đến cho hắn... dọa!) và nơi nào có tôi thì không có hắn (điều

này phụ thuộc vào con mắt "tinh đời" của tôi cơ). Họ nhà sâu vô cùng phong phú đông đàn dài lũ: sâu róm (hắn là lão "anh cả" có nhiều kinh nghiệm... dọa người nhất), sâu xanh, sâu mèo, sâu bốn mắt...

Ôi, mới nhắc đến thôi

mà chân tay tôi cứ muốn run lên, gai ốc nổi lên và tóc tai cứ là dựng ngược!

Nếu bạn nào muốn có bộ sưu tập thì chắc sẽ không ít loài sâu "đăng ký" đầu quân vào tập đoàn đông đúc đó. Oái oăm thay, thứ "mắm mắm"

của lũ sâu dễ ghét lại là cây xanh, mà cây xanh thì có ở khắp nơi...

Tôi vốn yêu thiên nhiên, thích màu xanh lá cây mới... toi chứ! Thôi thì

vĩnh biệt sở

thích yêu quý: ta đành “ngậm ngùi” bỏ...khát mấy cây cảnh trước nhà vì đó là nơi “cư ngụ” đáng gờm của sâu bọ”. Tôi đâu hẳn tâm đến vậy, nhưng tôi càng không thể “tiếp tay” nuôi dưỡng “tổ ấm” để lũ sâu... tụ tập, lộng hành, mà diệt sâu phải ...diệt tận gốc!

Loài sâu đáng ghét kia đâu có “nể nang” ai, chúng thần nhiên sinh con đẻ cháu” tự nhiên như thể... không có tôi trên đời! Khốn thay, vườn ổi, táo, xoài nhà tôi là mục tiêu biệt kích của tôi mà chúng cũng dám... tấn công. tôi nhịn nhường đã lâu nhưng chưa có dịp đấu tranh đòi quyền lợi.

Nhiều lần tôi định ra vườn... làm quen với lũ sâu xem có “cải thiện được tình hình” không, nhưng thất bại thảm hại. Sợ vẫn hoàn sợ! Những lúc ấy, tim đập chân run chưa kịp mở con mắt bên phải, giương con mắt bên trái để... ngắm, tôi đã bị “nó”... chiếu tướng rồi. Điên tiết quá, tôi định “mất độ mắt” voét nó nhưng sờ túi không thấy “thuốc trợ tim” đâu đành tạm hoãn! Bật mí với các bạn, mắt tôi thuộc dạng mắt thẩm mỹ hẳn hoi nhé. Chính vì thế, tôi rất ghét cái sự “đồng bóng” lòe loẹt và rất... chói của lũ sâu.

Bạn có tưởng tượng được “diễn biến tâm trạng” của tôi lúc gặp “hắn” không. Này nhé, lúc đầu thì nghiêng răng nghiêng lợi rất quyết tâm, nở nụ cười P/S (hở ra hàm răng – yêu bóng đá – nghĩa là “sừng sững” khung thành ở giữa ấy mà). Nhưng (lại nhưng nữa) con vật “ác ôn” này chả thân thiện gì, “đáp lễ” cho nụ cười “mười thang thuốc... ngủ” của tôi là cặp mắt “hình sục” vô cùng... phê! Những lúc ấy, tôi chỉ biết nín thở và chuồn lẹ (kéo con sâu mượn “cân đầu vùn” bay vào đầu tôi thì... ngỏm!

Câu chuyện về sâu còn dài, tôi sợ lảm rồi, không kể nổi nữa. Ai có bí

quyết xương máu gì, chỉ bảo cho tôi cách trừng trị loài ác ôn này...

Xin đa tạ! Đa tạ!

Đào Thị Hải Ly

(Tổ 3, khu 1, Vân Phú, TP. Việt Trì, Phú Thọ)

Nguồn: Nguyễn Anh Thư

Được bạn: Thành Viên VNthquan đưa lên
vào ngày: 27 tháng 12 năm 2003